

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

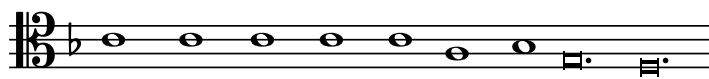
Mig tykkes, at verden er underlig

[243v]

XXI. Mig tyckis at Verden er
vnderlig.

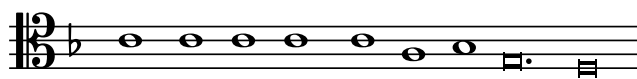
Mig tyc -kis at Ver -den er vn - der - lig/

hun haff -uer saa me -get at sken -cke/

Met sor -rig oc kum -mer baade falsk oc suig/

vil mand det ret be - ten - cke/

hun maa vel lig -nis ved det Jiss/

der mand kand snart paa -fal - de/

huo paa han -nem byg -ger/ hand er w- uiss/

hand bliff -uer be - suigt met al - le.

244r

| Mig tyckis at Verden er vnderlig/
 hun haffuer saa meget at skencke/
 Met sorrig oc kummer baade falsk oc suig/
 vil mand det ret betencke/

hun maa vel lignis ved det Jiss/
der mand kand snart paafalde/
huo paa hannem bygger/ hand er wuiss/

hand bliffuer besuigt met alle.

O euig Gud du styrck min tro/
Mit kaarss taalmodig at bære.
Thi her er huercken huile eller ro/

244v

|Men wi i Verden ere.

Thi maa wi vel sucke oc robe til Gud/
Oc hannem aff hiertet paakalde:
Thi hand er baade mild oc god/
Hand hielper oc trøster oss alle.

Det kand ieg kiende/ baade tid oc stund/
At Gud er altid tilstæde
At hielpe aff Naade oc stor miskund/
Det er min største glæde.
Thi hand siger/ Kommer hid alle til mig/
Som bedrøffuit oc sorrigfuld ere/
Jeg vil eder trøste oc vederquege/
Thi ieg er Gud eders Herre.

Den tid min sorrig vaar allerstørst
Mit hierte vaar vee oc bange/
Da kom Gud mig til hielp oc trøst/
Forløste mig arme fange.
Som hand gjorde ved den Gudelig mand
Som wi monne Joseph kalde/
Gud førde hannem gennem Egypti land/
Saa hielper Gud sine Børn alle.

Alle de dage ieg leffue maa/
Jeg kand ey sige til ende
Huorledis Gud naadelig til mig saa/
Der ieg vaar gantske ælende.

245r

Som hand gjorde ved Elizabeth/
|Det vaar en fattige Quinde/
Gud holder vist det hand haffuer iet

Som wi maa daglige befinde.

Jt angerfult hierte aff sorrig oc vee/
Som Daud monne bescriffue/
Vil Gud aff sin store naade tilsee/
Vil mand i troen bliffue:
Hand vil ey andet haffue til løn
Som scrifften monne oss lære/
End it ydmygt hierte oc gudelig Bøn/
Thi prise wi hannem oc ære.

Jeg raader eder alle met gantske flid
Alt baade Mand oc Quinde/
Til Gud allene setter eders lid/
Saa kunde i vel offueruinde
Den store bedrøffuelse i Verden er/
Som wi for synden bære.
Gud reffser dem hand haffuer kier/
Oc vil dem naadig være.

Christus Jesus baade Gud oc mand
Vor broder loed hand sig kalde/
Synd oc Døden hand offueruand/
Der met hand frelste oss alle
Fra Helffuedis pine oc euige død/
Som Adam monne forhuærffue/
Thi hand Guds bud i Paradiss brød/
|Ved Christum wi liffuit skulle arffue.

245v

Wi skulle dog alle met Jesu Christ
J Kaarssens tuang være lige/
Om wi skulle Ærens Krune faa vist
Met hannem i Himmerige.

.

Apostlernis kaarss oc salige ord
Lærer oss det at begrunde/
Met modgang oc bedrøffuelse stor

Til Guds rige skulle wi stunde.

Om huer hand vilde betencke den tid
Naar Christus kommer at dømme/
J Guds fryct skulle huer leffue met flid/
Taalmodighed icke forglemme.
Da stod mand vel aff synd oc last/
Som døden haffuer at føre:
Oc icke bygde paa Verden saa fast/
Som mange diss værre nu giøre.

Brødre oc Søstre ere wi alle
Baade fattige oc Rige/
Oc naar Gud vil oss aff Verden kalde/
Da bliffue wi alle lige.
Huor er da den praal oc store Hoffmod
Den wi oss daglig i vende?
Der til Gerighed den onde roed?
Det haffuer alt da en ende.

Sandhedsens Aand beuare mig nu
J troen at bliffue til ende.

246r

|At wi kunde baade met hierte oc hu
Vort sind fra Verden vende.
Oc bliffue hoss Christum vor Frelsermand
Som er vor Gud oc Herre/
Besidde met hannem vort Fæderneland/
Der er saa lystigt at være.

Loff ære være Gud i euighed
For sin Guddommelig naade/
Disligest hans Søn euindelig
Som frelst haffuer oss aff vaade.

~ ~ ~ ~ ~

Den hellig Aand ske lige saa/
Det bede wi allesammen/
At hand vil trolig met oss staa/

Wi siunge aff hiertet/ Amen.